

AGENDA DEL MES DE MARÇ DE 2021

Donades les circumstàncies que ens toca viure, veurem de tot això que podem fer. Anirem informant, segons ens diguin. **Caldrà complir les mesures manades per prevenir contagis.**

- 3 Dimecres. Sant Medir, festa major d'hivern de Gràcia.**
- 7 Diumenge III de Quaresma.** Festa. A les 18,30: Vespres cantades.
- 14 Diumenge IV de Quaresma.** Festa. A les 18,30: Vespres cantades.
- 21 Diumenge V de Quaresma.** A les 18,30 h.: Vespres cantades.
- 27 Dissabte.** A les 17 h.: Vivim l'Ora a l'Oratori: infants, joves i (grans no per prudència a causa de la pandèmia).
- 28 Diumenge de Rams.** A les 12 h.: Benedicció al claustre.
A les 18 h.: Concert a càrrec del **cor MUOM.**
Vegeu els horaris de Setmana Santa en full a part.
- 29 Dilluns.** A les 19,30 h.: Celebració penitencial.
- 30 Dimarts.** A les 18 h.: Concert amb esperit de Setmana Santa.

Tots els dilluns, de 17,15 h. a 18,15 h.: Catequesi d'infants, 1r. nivell.
Tots els dimarts, de 17 h. a 18 h.: Grup de la Legió de Maria.
Tots els dimarts, de 19,30 h. a 21,30 h.: Assaig de la Coral.
Tots els dissabtes, de 17 h. a 19,30 h.: Esplai "JASD".

Heu de saber que:

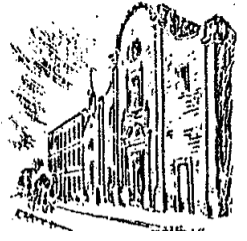
A la col·lecta de **Mans Unides** es va recollir: 305 €

Gràcies per la vostra generositat!

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Web d'interès: www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (149) Març de 2021

Oratori Sant Felip Neri de Gràcia

UNA ALTRA VISIÓ DE LA FESTA DE SANT MEDIR

“Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors”. Com no fer-ho amb aquests signes certíssims del seu amor que són els sants! Per això, la FESTA del 3 de març a Gràcia ens apropa, un cop més, al Fill de Déu encarnat i ressuscitat per dar-nos vida. Vida en el seu judici que estarà basat, com tots sabem, en les nostres obres de misericòrdia. Mireu, si haguéssim de resumir què vol dir la vida cristiana, podríem afirmar que és portar a la pràctica aquell missatge de: respectar i estimar els desvalguts, amb els qui Déu s’hi identifica.

I no és el que sant Medir ens ensenya també amb la seva vida i fins en la seva mort? Tots coneixem la seva història; no cal que la repetim: estimava la natura, estimava els homes, estimava l'Església i ...cresqueren les faves. La llavor un cop soterrada si no mor no dóna fruit. I Medir, pobre i humil, morí i entrà ric en el regne del cel. Allà on nosaltres serem jutjats per l'amor que hàgim tingut.

Si us heu fixat, la paraula "amor" avui sovint és venuda molt barata; però, és que l'amor s'ha de traduir en actituds ben concretes. I, nosaltres, no tenim cap altra manera d'estimar Déu sinó és estimant els germans. Voler estimar Déu i no estimar el germà seria una greu contradicció. Si com a Església, perquè tots som Església, aconseguíssim donar un testimoni convincent del manament de l'amor, potser la tasca d'ajudar els nostres germans allunyats de la fe seria més fàcil. Si aquesta nostra FESTA –aquest any sense caramels ni passejada de romeus pels carrers de la vila per causa de la pandèmia– no està amarada d'amor dels uns pels altres, romeus i romeves, autoritats civils i eclesials i gent del poble, la FESTA no serà dolça i serà ben lluny de la intenció del qui la inicia.

Així, quan ens preguntem què podríem fer per ajudar, per estimar, per viure amb més intensitat la nostra FESTA, cal que revisem què estem fent o deixant de fer per a millorar la vida dels nostres germans més petits i més pobres. De fet, el que cal que fem és prendre consciència de què vol dir ser

home i dona del segle XXI, què vol dir ser gracienc, què vol dir ser Església, sacrament universal de Salvació. Fixeu-vos, el profeta deia: “L’Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè m’ha ungit, m’ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat...”. Portats, doncs, per l’Esperit, també nosaltres, cadascú, des de la riquesa de la diversitat, tenim la mateixa missió.

Caldria plantejar-se, per exemple, com podem ajudar a cercar possibilitats de treball: donar la canya i ensenyar a pescar, més que no sols donar el peix... es tracta de promocionar la persona. Aquí, a Gràcia, hauríem de ser més valents per denunciar la poca o cap col·laboració entre l’Administració i l’Església; a Hospitalet, per exemple, per aquestes qüestions es dona un diàleg constant entre capellans i Administració. Perquè l’Església no pot caure en la trampa de convertir-se en una ONG que dona aliments, roba o ajuda material als necessitats; ja que és més aviat tasca i responsabilitat de l’Administració, no?

I penso que no ens cal inventar massa el com hem d’ajudar els desvalguts. No ens calen gaires miracles sinó coherència amb el nostre ser i el nostre viure. Mentre col·laborem amb els esforços de la societat per tal que millorin les condicions de vida dels veïns, dels sectors i dels pobles més pobres i oprimits, els seguidors de Jesús no podem deixar d’aprendre dels seus sentiments compassius i guaridors.

Ull! però, amb els falsos o equivocats sentimentalismes, promocionats sovint pels mitjans de comunicació: perquè si ens pot doldre la mort de milers de persones per la pandèmia a casa nostra, també ens han de doldre els milers i milers que moren en altres llocs: milions i milions de persones que moren arreu de pobresa i fam...

I parlant de sentiments: quin sentiment de joia aquesta FESTA de dolça germanor que és i ha de ser la de St. Medir!

P. Ferran Colás Peiró, C.O.

Aquest és el meu Fill, l’estimat, escolteu-lo

La Quaresma no vol dir caminar amb els ulls baixos. La transfiguració de Jesús ens invita a aixecar la mirada i descobrir la glòria de Déu en el Jesús que fa camí cap a Jerusalem. La transfiguració de Jesús passa davant Pere, Joan i Jaume, els tres deixebles que són testimonis dels esdeveniments cabdals del ministeri de Jesús. Aquest fragment de l’evangeli d’avui és per a Marc el cim de la revelació: Jesús confessat Messies per Pere (8,29), revela als seus deixebles que ser Messies vol dir patir (8,31). Marc subratlla la incomprensió dels deixebles (8,6), ja que volen fer tres cabanes per tal de fer durar la visió gloriosa. Però

l’ombra de la passió es projecta sobre Jesús. En aquest horitzó de sofriment, es revela tanmateix la veritable glòria de Jesús, que li ve de Déu mateix. Déu Pare s’hi fa present. Moisès i Elies, representants de la llei i dels profetes, parlaven amb Jesús de la seva mort i la seva resurrecció.

La transfiguració havia de ser una experiència impactant per als deixebles, i important en la relació de Jesús amb el Pare. Una experiència semblant a la del baptisme o a la del misteri pasqual mateix. El paral·lelisme entre la transfiguració i el baptisme de Jesús el posa de relleu la veu del Pare: «Aquest és el meu Fill, l’estimat, escolteu-lo!» El núvol llavors cobreix la divinitat de Jesús i tornen a veure’l tot sol, amb la túnica que no presentava la blancor de la transfiguració. Cal escoltar Jesús no només quan veiem la seva glòria, sinó quan el núvol ha cobert tot el seu esplendor. És en aquests moments de fosc que hem d’escoltar-lo, tal com diu el Pare. Cal baixar de la muntanya i seguir Jesús que fa camí cap a Jerusalem, on serà mort i ressuscitarà. Per a Marc, confessar que Jesús és Fill de Déu només es pot fer al peu de la creu com el centurió, que va dir: «Veritablement aquest home era Fill de Déu» (15,39). Cal llegir el relat de la transfiguració a la llum de la creu.